

sigtet, og som det ogsaa unægteligt var, før de ekstraordinære Forhold indtraf. Nu blev der i Gaar fra Socialdemokratiets Ordførers (Peder Hedebøl) Side meddelt nogle Oplysninger, som ogsaa den højt-ærede Minister har gentaget, angaaende de Anker og de Klager, der er fremkommet i Anledning af Uvillighed til at tage Arbejde eller over, at Folk uberettiget har forladt Arbejdet, idet det er blevet oplyst fra Arbejdsanvisningskontorerne, hvorledes det forholdt sig i disse forskellige Tilfælde. Og hvis det virkelig var saa, at disse Tal gav et tro Billede af, hvordan Forholdene var, maatte man jo sige, at de Tilfælde, hvor der forelaa Arbejdsuvillighed og Arbejdsvægring, var saa overordentlig faa, at de ikke spillede nogen virkelig Rolle overfor de mange Tusinder, som denne Lov omfatter; selv om der var paavist nogle enkelte Hundreder af saadanne Tilfælde, hvoraf endda største Parten viste sig ikke at være fuldt begrundede, vilde disse Tal saa godt som have konstateret, at der i Virkeligheden ikke havde fundet noget Misbrug Sted i den Retning. Jeg tror imidlertid ikke, at disse Tal giver et helt og fuldt Billede af Forholdene, som de virkelig er. Uagtet ogsaa jeg nok mener, at Beskyldningerne for Arbejdsuvillighed er mere udbredte, end de burde være, tror jeg dog, at der her griber et Forhold ind, som ikke tidligere har været fremme, nemlig den ganske enormt store Udvidelse, som Arbejdsløshedskasserne har faaet efter de Forandringer, vi har vedtaget i Efteraaret om Arbejdsløshedsbestemmelserne og nu senere i Januar d. A. Derved har der fundet en umaadelig stor Tilgang af Arbejdere Sted, og jeg tror — det er da navnlig Tilfældet paa Landet —, at Kontrollen derved er blevet umaadelig meget vanskeligere at faa gennemført, idet Ukendskab med Forholdene ogsaa fra Arbejdsgivernes Side bevirker, at man i Virkeligheden ikke faar mange af de Tilfælde frem, hvor man muligvis kan sige, at denne Lovs Bestemmelser har modvirket Arbejdsuvilligheden. Thi det er ikke saa ude paa Landet, hvor Arbejdsløshedskasserne ogsaa har faaet en Del Tilslutning fra Landarbejderne, at Arbejdsgiverne er vant til, som Tilfældet er i de store Fabrikcenter eller i de store Haandværkerinstitutioner, at henvende sig til et eller andet Kontor for at faa anvist Arbejdere, naar de mangler dem. Der er det i Almindelighed saaledes, at naar Landmændene mangler en Arbejder, er det sjældent maa-

nedsvis eller for længere Tid. Det er mange Gange kun dagevis eller ugevis, og saa er de ikke vant til og kan ikke saa godt tænke sig at henvende sig til et Arbejdsanvisningskontor for at faa en Arbejder anvist til at udføre disse enkelte Dages eller Ugers Arbejde. Der har man været vant til at gaa til vedkommende Arbejder selv for at faa Arbejdet udført, og der er det vistnok saa, at det i adskillige Tilfælde ikke har været muligt at faa den Slags Arbejde udført, fordi vedkommende Arbejdere ikke har været særlig ivrige for at faa Arbejde for nogle enkelte Dage, men har foretrukket at udrette et eller andet privat Arbejde og ved Siden deraf oppebære deres Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg tror derfor, at de mere eller mindre berettigede Anker, som er fremkommet over de forskellige Mangler, alene stammer fra den enorme Udvidelse, Arbejdsløshedskasseloven fik i Efteraaret og til Dels beholdt efter Revisionen i Januar, da den lange Karenstid blev strøget, saaledes at der kunde oprettes Afdelingskasser, i hvilke man straks kunde begynde at nyde Understøttelse. Dette, tror jeg, har bevirket, at der er blevet optaget adskillige i Arbejdsløshedskasserne, som egentlig ikke burde være der. En stor Del Arbejdere, særlig ude paa Landet, har tidligere slet ikke tænkt paa at have Arbejdsløshedskasser, da der ikke var nogen Trang dertil, de kunde godt faa det Arbejde, de ønskede, naar de havde Arbejdskraft at tilbyde. Mangfoldige af den Slags Arbejdere har mere eller mindre Brug for deres Tid i deres egen Bedrift, de har smaa Ejendomme eller smaa Erhverv, og ved Siden deraf gaar de saa nogle Dage eller nogle Maanedes af Aaret ud paa Arbejde. Saadanne Arbejdere har som sagt ikke tidligere haft nogen Trang til Arbejdsløshedskasser og har heller ikke villet yde Bidrag Aaret igennem til saadanne Kasser, af hvilke de skulde have været Medlemmer et helt Aar, inden de kunde faa nogen Understøttelse.

Dette Forhold blev fuldstændig forandret ved den Lov, der blev vedtaget i Efteraaret, hvorved Karenstiden blev ophevet. Alle kunde nu slutte sig til en Arbejdsløshedskasse og straks, naar de ikke havde Arbejde, nyde Understøttelse. Jeg tror nok, at der i adskillige Tilfælde har fundet Misbrug Sted, og at disse Arbejdere eventuelt har været mindre villige til at tage imod Arbejde, fordi den Arbejdsløshedsunderstøttelse, de oppebar, sammen med den Udnyttelse af deres Tid, som de kunde